

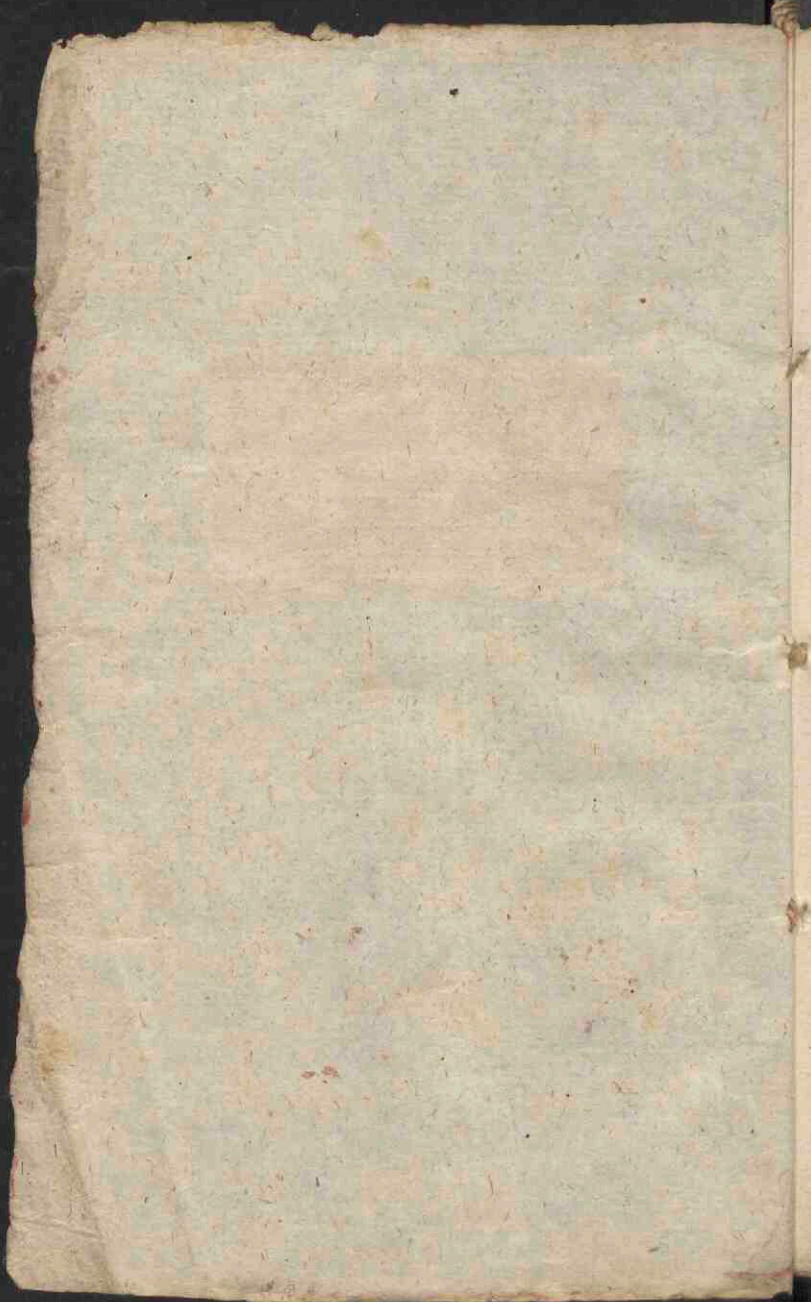
De visitandines : zangspel ...

<https://hdl.handle.net/1874/372412>

Tooneelstukken

Te WINKEL

No. 1016

DE
VISITANDINES,
ZANGSPEL.

VI
VISITANDINES

1750

DE *le Winkel 1016*

VISITANDINES,

ZANGSPEL.

IN DRIE BEDRYVEN.

NAAR HET FRANSCH,

DOOR

HENDRIK OGELWIGHT, JUNIOR.

Te AMSTELDAM, by
J. HELDERS en A. MARS, in de Nes. 1796.

Met Privilegie.

VISIT AND THE

GENERAL OF GREAT BRITAIN

BY THE

V O O R B E R I C H T.

Onder alle de ondeugden, welke men in eene maatschappij het meest behoort te schuwē, is ongetwyfeld de schynheiligheid eene der voornaamste; geen mensch is gevarelyker en tevens verachtelyker, dan hy, die, met een vrindeelyk lagchend gelaat, de heereelykste zedelesfen aan zyne medemenschen vóórprevelt, en in zyn hart niets wenscht dan de zeden te bederven, en, na zich door vleiery, en valsche vrindeelykheid, eenen aanhang verworven te hebben, het zich veroorloofd waant, om, wanneer hy tot een' zekeren trap van aanzien gekomen is, anderen, welken hy, door ydelen waan verblind, beneden zich schat, zyne heerschzucht op eene in allen deese beledigende wyze te doen gevoelen. Zyn zulke wezens nu gevarelyk en hoogstschadelyk in den burgerstand; hoe veel te meer zyn zy het dan niet in den geestelyken stand? Kan men wel iemand genoeg dank weten zulke slangen te ontmaskeren? Immers neen!! Hunne gruwelen, onder schyn van vroomheid verricht, aan den dag te leggen, is pligt: hierin zyn de Franschen, na hunne staatsomwenteling; niet in gebreken gebleven; verscheiden opgegeven voorbeelden, door de geloofwaardigste getuigen gesaafd, zyn overbekend.

Onder de afgeschafte schynheilige instellingen zyn zeker de kloosterverkeeringen geen der geringste; het heeft verscheiden Fransche schryvers behaagd, dezelve op verschillende wyze ten tooneele te voeren, en dus hunne natie nu ernstig dan schertsend, de onnutte verkeering dezer schadelyke lediggangers te doen kennen; en het heeft my behaagd (hoewel de kloosterverkeering geen der zaken is welke in ons land, als daarin niet bestaande, behoeft vernietigd te worden) eene dezer stukjes ten dienste van den Nationalen Schouwburg over te brengen. Myn oogmerk is daarmede alleen myne landgenooten te vermaken, en hen al schertsend een' afkeer in te boezemen tegen alle schynheilige wezens, in wat stand zy geplaatst zyn; en myns bedunkens is, in den tyd, dien wy beleven, de aankweeking dezer verachting van het grootste nut. Hoe gelukkig zoude ik my rekenen, indien ik myne medeburgers mynen haat konde inboezemen tegen die valsche wezens, wier gezigt, gestaag met het mom van vriendelykheid bedekt, aan ieder de oprechtheid vertoont, wier mond gestaag deugd, liefde, vryheid en gelykheid ademt, en wier heerschzuchtig hart zich op de laagste wyze zoekt te wreken, wanneer zy slechts geloven, dat aan hunne door vleijery verkregen magt de geringste wederstand word gedaan. Mogt ik op dit stuk myne landgenooten de denkwyze van den grooten Franschen schryver Moliere doen omhelzen, die, reeds in zynen tyd, deze verachtelyke wezens heeft gehaat, daar hy zyn' Misanthropie doet zeggen:

— — — — On devoit châtier, fans pitié,
Ce commerce honteux de semblant d'amitié.

Je veux que l'on soit homme, & qu'en toute rencontre
Le fond de noire coeur dans nos discours se montre;
Que ce soit lui qui parle; & que nos sentimens
Ne se masquent jamais sous de vains complimens.

dan waar' myn wensch voldaan.

*Zeker zullen verscheiden personen over dit voorbericht
verwonderd staan, dewyl het schier geen bettekkung tot
het stukje heeft, waarvoor het geplaatst word: doch dik-
werf vind een schryver goed, om reden, hem bekend, zy-
ne gevoelens, over zekere zaken (al is het ook daár
waar zulks niet verwacht word,) aan den dag te leggen;
en dit is myn oogmerk met dit voorbericht.*

*Indien dit stukje voordeel aan den Schouwburg doet
zal het my aangenaam zyn; en hiermede zal ik myne
moeite beloond rekenen.*

PERSONAADJEN.

BELFORT, *minnaar van Euphemia.*

FRONTYN, *knecht van Belfort.*

GREGORIE, *tuinman.*

NICOLAAS, *knecht van Gregorie.*

DE KOETZIER *van den postwagen.*

JEROME,

PANCRACE,

AGATHON,

DE ABDIS *van het klooster der Vistandines.*

LA TOURRIERE,

EUPHEMIA,

AGNES,

JOSEPHINE,

AUGUSTINE,

VICTORINE,

URSULE,

BONAVENTURE,

REGYNE,

En noch vier andere

} *Capuzynen.*

} *geestelyke dochters en nieuwe-
lingen, in het klooster aen
Vistandines.*

DE VISITANDINES

VISITANDINES,

ZANGSPEL.

EERSTE BEDRYF.

*Het Tooneel verbeeld een open Veld; men ziet aan de eene
zyde het klooster der Visitandines; het is nacht;
de muzyk kondigt een onveder aan.*

EERSTE TOONEEL.

CH O O R.

Zuster AGNES, zuster JOSEPHINE, zuster URSUL,
zuster AUGUSTINE, zuster VICTORINE.

*Zy komen yder voor een met traliën voorziene vengster
te voorschyn.*

JOSEPHINE.

Ach Agnes, ach Agnes.

AGNES.

Wel nu, wat is 't? Wel nu?

JOSEPHINE.

Zeg, hoort gy wel den schorren donder kraken?

A

AG.

DE VISITANDINES,

AGNES.

Ja 'k hoor zeer wel den schorren donder kraken;
En yder licht maakt my afgrysyk schuw.

JOSEPHINE.

't Is 's waerelds eind: hoe zal ik 't maken?
Dit is mischien den oordeelsdag.
ó God! is 't uit met uw genade?
Uw wil geschiede vroeg en spade;
Maar spaar dit klooster noch deez' dag.

Het onweder bedaart.

AGNES.

Ach Zuster, Zuster, welk een schade
Hebt gy zo even my gedaan!
Ik droomde en was op 't hoogst voldaan;
Ik droomde van een' lieven gade.
De liefde had myn hart verrast,
Ik was door 't huwelyk verbonden:
'k Bid dat gy van myn vrees me ontlast:
Myn Zuster, is die droom ook zonden?

JOSEPHINE.

Doe in dees zware zaak, myn Zuster,
Voorzichtig eene goede keur:
Wilt gy te vreên zyn, en geruster?
Wel, raadpleeg onzen directeur.

Het onweder verheft zich.

AGNES.

Het onweêr schynt zich te verheffen,
Myn vrees verheft zich meer en meer.
Die helliche droom schynt keer op keer
My met noch grooter angst te treffen.
Eer ik myn schuld leg aan den dag,
Moet ik des Hemels donder vreezen;
't Is zeker zonde, Zuster, ach!
Te droomen van getrouwd te wezen.

AUGUSTINE.

Ach, Josephine.

JOSEPHINE.

Wel nu wat is 't?

CH O O R.

Zeg, hoort gy wel den schorren donder kraken?

* * * * *

O! Hemel acht laat uwe wraak

Alleen de goddeloozen treffen;

Maar wil van deze straf ontheffen

Ons, die, altoos, u dienen met vermaak.

Alle de vangsters worden gesloten, BELFORT en FRON-

TYN, die by het eind van het Choor achter op het

Toonzel zyn gekomen, vinden zich nu op het mid-

den. Het onweder bedaart.

T W E E D E T O O N E R L.

BELFORT, FRONTYN.

BELFORT.

Frontyn!

FRONTYN.

Mynheer!

BELFORT.

Waar zyn wy?

FRONTYN.

Ik weet het waarachtig niet, mynheer; maar ik weet
wel waar ik wenschte te zyn.

BELFORT.

En waar dan, als het u blijft?

4 DE VISITANDINES,

FRONTYN.

In een goed bed, mynheer! de nacht is geschikt tot slapen; en niet om in het veld rond te dwalen.

BELFORT.

Kom, kom; men moet de wederwaardigheden met vrolykheid dragen. Wy zyn verdwaald, ons rytuig is aan gruis; dat is een klein ongeluk. Ik zal, tot het aanbreken des dags, van myne beminde droomen; en aan haar denken: volg my hierin naar.

FRONTYN.

Dat is zeer goed voor u, mynheer, die met open oogendroomen kunt; maar ik, die dit nooit dan slapende doen kan, wat duivel wilt gy dat ik hier zal verrichten? Konde ik slechts een veilig hoekje vinden. (*hy zoekt rond, en ziet het Klooster.*) Mynheer! mynheer!

BELFORT.

Wat is 't?

FRONTYN.

Ø! Nu heb ik moed! ziet gy dat groote huis, mynheer; daar vlak voor ons?

BELFORT.

Wel nu?

FRONTYN.

Wel nu, mynheer, ik bedrieg my sterk, zo dit geen uitmuntende Herberg is, waar men zeer goed behandeld word.

A R I A.

Welk een geluk om dus op reis te treffen

Een avondmaal, maar een zagt bed vooral:

Dit kan van al myn zorgen my ontheffen.

Of ik deez' nacht vermaak'lyk slapen zal!

'k Vind

Z A N G S P E L.

Ik Vind geen verdriet, in ramp of smarte,
Als ik daarna 't vermaak weêr vind;
Tot morgen vroeg, vernoegd van harte,
Word door Frontyn de slaap bemind.
Maar mogt myn hulp hier nodig wezen;
Zo heeft men waarlyk niet te vreezen,
Dat hier Frontyn in nur'loosheid
Een enkel oogenblik verslyt.

BELFORT.

Wel nu, klop dan aan.

FRONTYN.

Ja, dat is myn voornemen ook. (*hy schelt aan de poort.*) Zyn zy dan doof? (*hy schelt noch harder.*)

DERDE TOONEEL.

De vorigen. LA TOURRIERE, *achter een getralied deurtje, in de Poort.*

LA TOURRIERE.

Heilige moeder! welk een leven. Wie is daar? Wie is daar?

FRONTYN.

Twee bevallige Cavaliers; toe, lieve meid, spoedig, spoedig: een goed vuur, een goed bed, en uw drinkgeld zal naar evenredigheid zyn; wy zullen zeer kort blyven, en veel verteeren: hoort gy 't?

LA TOURRIERE.

Goede Hemel, wie zyn deze Onheiligen, die zulk eene taal durven voeren?

FRONTYN.

Zagt, zagt, laaten wy ons niet driftig maken. Ik ben

DE VISITANDINES,

beleefd; gelyk gy hoort; gy hebt niets te doen als ons voor deze nacht een bed te geven: het ontbreekt my geenzins aan verstand, om u duizenderlei aartigheden te zeggen: myn lieve meid: ik weet niet hoe het komt dat ik u voor zeer bevallig houde. Maar zonder u te zien is het onmogelyk regt te oordeelen; haast u dan ons het huis te openen; want ik brand van verlangen om kennis met u te maken en u te omhelzen.

TRIO.

LA TOURRIERE.

Gy wilt in 't huis dan slapen deze nacht?

FRONTYN.

ô Ja! gewis, zo gy het oorbaar acht:

En 't dunkt my gantsch niet vreemd, 't moest u tot eer verstreken.

LA TOURRIERE.

En voor wien toch is 't dat ge ons acht?

FRONTYN.

Wel drommels 't schynt dat gy wilt gekken;

Zyt gy dan niet zeer eereyke liên,

Die voor klein geld elk wil tot hulp verstreken?

En reizigers een schuilplaats bliên?

LA TOURRIERE.

Ach! welk een laster! weg, verblindens;

Mecnt gy een slaapplaats hier te vinden,

In 't heilig Visitatie-huis?

BELFORT en FRONTYN.

In 't heilig Visitatie-huis!

BELFORT.

Dees trek is waardig op te schryven,

Mynheer Frontyn, gy wilde dan een nacht in 't Vrouwenklooster
blyven?

LA TOURRIERE.

Als herbergsmeid den spot te dryven
Met eene Zuster, welk een-kruis!!

Te zamen.

BELFORT en FRONTYN.

LA TOURRIERE.

Voor u, Frontyn, wat bitter ly. Voor 't Klooster welk een honend
den. reken!

Gy zult u in geen bed verblyden. Ik wed dat diegelyke streken
Gy kunt, wyl men 't onvoeg- Zyn door den bozen geest be-
lyk acht, dacht,
Onmooglyk blijven deze nacht Om stil te zyn, een enk'le nacht
In 't Klooster der Vistandines. In 't Klooster der Vistandines.

VIERDE TOONEEL.

BELFORT, ERONTYN.

FRONTYN.

Wy hebben slechts het geen wy verdienen; waarom
krygen wy het, voor den duivel, in onze hersenen, op
weg te zyn als de geheele waereld slaapt? Moest gy dit
dwalende leven, 't welk gy nu sints twee jaren voert,
niet eindelyk moede zyn? gy zyt naauwlyks 25 jaar; en
'er is byna geen hoekje in Europa, dat gy niet bezocht
hebt.

BELFORT.

Ach! myn waarde Frontyn, ik heb verscheiden plans
tot verbetering in myn hoofd: weet gy wat ik in Vrank-
ryk kom verrichten? Eene myner Vrinden schryft my,
dat myn Vader my gestorven acht, en myn dood be-
weent, waarvan hy zich als de oorzaak aanmerkt. Ik
wil hem geen hartzeer meer aandoen, ik ben 25 jaren

A 4

oud;

oud; het is dus tyd my te vestigen; zedert lang practi-
zeerde myn Vader, met roem, te *Nevers*, in de Medi-
cynen: ik wil hem opvolgen. In één woord, ik keer
flechts te rug, om Doctor te worden.

FRONTYN.

Ik versta u, Mynheer! uw Vader zal u zyn vermogen
afstaan, en terstond den aftogt blazen: *Vivat*, mynheer,
men verwacht ons zonder twyfel.

BELFORT.

Wel neen: ik wil hen verrasschen. Hier ben ik dan
eindelyk in myn Vaderland te rug: ik dacht het nooit we-
der te zien: en myne waarde *Euphemia*; hoe schoon
moet zy thans zyn, niet waar *Frontyn*?

FRONTYN.

Zy moet bevallig zyn..... die *Euphemia* is gewis een
der minnaresfen die gy in uw Vaderland verlaten hebt;
en die gy u vleit, getrouw weder te zullen vinden?

BELFORT.

Euphemia, *Frontyn*! is de eenigste die ik bemin;
Belfort heeft nooit iemand bemind dan *Euphemia*! en
Belfort zal haar altoos blyven beminnen.

FRONTYN.

Belfort was dikwerf ongetrouw: en *Belfort* zal het
altoos zyn. Het voegt u wel u van getrouwheid te be-
roemen! al was 'er niets als dat gevalletje dat u dwong
uw Vaderland te verlaten.

BELFORT.

Ô! Jeugdige losheid; niets anders: Ik was te *Parys*:
de *Minnares* van een' man van rang heeft de stoutheid

my te doen ontdekken, dat zy my, in zekere zaken, zeer verdienstelyk schat: ik moest haar, eershalve, overtuigen, dat zy zeer wel geoordeeld had: maar wierd om deze zo genaamde gelukkige gebeurtenis vreesfelyk gestraft, dewyl de aanzienlyke minnaar der *Dame*, met myn' Vader vereenigd, my in een Staatsgevangenis deed plaatsfen, waar ik zonder twyfel noch zoude zyn, indien de beminlyke dochter van myn *Cipier* (die ik eenige kleine diensten bewezen had) my geen gelegenheid, ter bezigtiging van vreemde landen, had gegeven. Opgesloten te worden, omdat men beminnesswaardig is, ô! dat is vreeslyk.

FRONTYN.

Het schreeuwt wraak, mynheer, maar het is overal zo; overal worden de verdiensten vervolgd; te *Madrid* waren wy genoodzaakt uit een vengster te springen om de eer eener vrouw te redden, wier gemaal ons aan de trap afwachtte; te *Rome* ontfing ik een dolksteek in myn jas, die u toegedacht was; in *Turkyen* heb ik het oogenblik beleefd, waarin men zich gereed maakte de knecht te *spitsen*, en den Heer buiten staat te stellen ooit weder *Gekheden* te doen; te *Turin*, verkleed als eene kamenier, had gy het ongeluk te gelyk aan de Vrouw als een' fraai jongman, en aan den Heer als eene frische jonge meid te behagen. Ik weet niet of u de steek noch heugt, die u zes weken te *Berlyn* deed vertoeven; maar nimmer zal ik het vreesfelyke vuistgevecht vergeten, 't welk ik genoodzaakt was te *Londen* uit te houden tegen dien cerlyken Lord, met wiens

10 DE VISITANDINES,

Vrouw gy, gedurende ons gevecht, in *gesprek* waart.
Overall hebben wy dus reden gevonden de kwaadaar-
tigheid der mannen te vervloeken.

BELFORT.

En de godheid der vrouwen te zegenen.

FRONTYN.

♫! Dat schikte zich verwonderlyk: mynheer nam
voor zich de liefkozingen der vrouwen, en liet my de
stokslagen van de mannen.

BELFORT.

Wat wilt gy dat ik zal doen, myn waarde Frontyn? de
vrouwen hebben my bedorven; zie hier in twee woor-
den myn geval.

A R I A.

By juffers in vertrouwen,

Kwan ik by haar met glans:

'k Was welkom by de vrouwen.

Maar geenszins by de mans.

Verveling moet van my verdwynen.

Ik wil tot alle meisjes gaan:

Een drooge zot moge om één meisje kwynen;

Ik bid 'er beurtlings twintig aan.

Zou ik standvastigheid verhooren?

Ik min al 't vrouwelyk geslacht.

Iets nieuws kan my bekoren;

De mingod suist me in de ooren,

In zoete taal, dees woorden, stil en zagt:

By juffers &c.

Doch 't lot verhoort myn wenschen:

't Maakt van een' man, als ik,

Den vriend van alle menschen.

Wat ben ik in myn' schik!

Thans ben ik by de Franschen:

't Gaat alles opperbest:

De blydschap doet elk dansen

In dit bemind gewest.

Hier heerscht het goed vertrouwen;

Hier zyn, in vollen glans,

De minnaars van de vrouwen

De vrienden van de mans.

FRONTYN.

Wel nu, en die Euphemia, waarvan gy zo even
spraaft?

BELFORT.

Ó! Dat is wat anders; háár bemin ik oprecht. Hebt
gy wel begrip, Frontyn, van het geluk dat ik zal sma-
ken? Sints twee jaren heeft men van my geen tyding
ontfangen; men gelooft my dood te zyn; en zie daar
verrys ik op eenen sprong.

FRONTYN.

Welk eene vreugde voor het geheele maagschap!

BELFORT.

Hoe! hy is 't! zie daar hem wedergekeerd! Is het
mogelyk!

FRONTYN.

Ach! myn waarde Belfort!

BELFORT.

Ach! myn waarde Euphemia!

FRONTYN.

Wat is hy groot geworden! wat is hy veranderd!
omhels my! omhels haar!

BEL.

BELFORT.

Ik omhels yder een; en denk terstond op myne zaken; myn Vader is haar voogd; ik kom morgen aan, en overmorgen trouw ik haar.

Men ziet licht in de kamer van Euphemia, en men hoort een preludium op de harp.

BELFORT.

Hoor ik geen harp?

FRONTYN.

Ja zeker: om ons voor onze slaaplooze nacht schadeloos te stellen, geeft men ons een concert.

Z A N G.

EUPHEMIA.

In deze schuldloze woning,
 Ô Min! waarom vervolgt my wreed uw vuur?
 Verwyder u: de koele pligtbetoning
 Moet enkel heerschen in deez' muur.

FRONTYN.

Het is eene ongelukkige Zuster, die mogelyk met zo veel vermaak het klooster zoude verlaten, als wy 'er wenschten binnen te treden.

BELFORT.

Frontyn! kent gy die stem?

FRONTYN.

En waar van daan wilt gy, dat ik haar kennen zal?

BELFORT.

Ik kan 'er my niet in bedriegen, zy is het zelf.

FRON-

FRONTYN.

Wel hoe, mynheer, zoud gy een kennis hebben in
het heilige Vifitatie - Huis?

Z A N G.

EUPHEMIA.

Gy, die ik nieër min dan myn leven,

Die 'k haten wil, om wien 'k van min verga!

Belfort! Belfort! schoon gy my hebt begeven,

Denkt gy noch aan Euphemia?

BELFORT.

Ô Hemel! zy is het, ik kan 'er niet meer aan twyffelen.

FRONTYN.

Wel hoe! het is uwe Euphemia?

BELFORT.

Zy fchynt aan myne getrouwheid te twyffelen: en zy
is het die my verlaat.

FRONTYN.

Was zy flechts getrouwd; dan konde men zich met
haar' man verftaan; maar daar....! 'er is geen uit-
komst.

Z A N G.

EUPHEMIA.

Haast komt het uur dat my doet vreezen;

't Bevel van u te bannen uit myn' zin;

Myn hart zegt dat ik dan zal fchuldig wezen,

Wyl ik voor eeuwig u bemio.

FRONTYN.

Vertroost u, mynheer! aan het laaifte couplet te
oordeelen, is zy noch maar bruid!!

BEL-

DE VISITANDINES,

BELFORT.

Hoe, bruid?

FRONTYN.

Ik wil zeggen nieuwling; haar proeftyd is noch niet uit.

BELFORT.

Verdryven wy hare ongerustheden; ik wil haar op dezelfde wys antwoorden.

FRONTYN.

't Is jammer dat wy geen harp hebben om ons te accompagneren.

BELFORT, zingt.

Wees vry gerust .....

*Men hoort de klokken luiden en hun geluid verdooft
de stem van Belfort.*

FRONTYN.

Wy beklagden ons, zonder accompagnement te moeten zingen.

De klokken houden op.

BELFORT, zingt.

Wees vry gerust, myn .....

*De klokken luiden weder, doch sterker dan de
eerste maal.*

FRONTYN.

Maar het accompagnement moest de stem niet overschreeuwen.

BELFORT.

De duivel haal de klokken, en hen die ze luiden.

Een stem uit het klooster.

Wel nu, Zuster Euphemia! hoort gy niet tot het ochtend gebed luiden?

FRON-

FRONTYN.

Zo! 't Is het ochtend gebed.

EUPHEMIA.

Ik kom, Moeder! ik kom.

*Het vengster werd gesloten en het licht verdwynt;
de dag komt allengskens aan.*

BELFORT.

Diergelyke zaken kunnen slechts my overkomen:
Myn huwelyk was besloten; en ziedaar myne Vrouw
Non geworden: ik wil zingen, en men luid tot het
ochtend gebed! en ik zoude hen stilzwygend my myne
Euphemia laten ontrukken? Neen, nooit! —

FRONTYN.

Gy kunt haar met schik niet in dit zotte gesticht la-
ten, waarvan eene der Zusters ons den ingang wei-
gert en zich beleedigd acht, omdat wy haar voor eene
herbergs meid aanzien.

BELFORT.

Ik heb in myn leven duizend buitensporigheden gedaan
voor vrouwen die ik niet beminde, en waarom zoude
ik 'er geene doen voor haar die ik aanbid? Frontyn, ge-
voelt gy u in staat my by te staan?

FRONTYN.

Het is eene beleediging 'er aan te twyffelen, mynheer t
gy hebt my in diergelyke gelegenheden gezien.

BELFORT.

De onderneeming is gevaarlyk, myn Vrind!

FRONTYN.

Kom kom, al waren 'er twintig Nonnen daar binnen,
zo gevoel ik my in staat haar allen het hoofd te bieden.

BEL-

BELFORT.

Wat duivel! maar hier is geen middenweg, men moet
haar schaken of verliezen.

FRONTYN.

Wel nu, mynheer, schaken wy haar dan.

BELFORT.

Ja; maar op welke eene wyze?

T R I O.

BELFORT.

Kon ik, Frontyn, door list in 't Klooster gam,
Dan waar myn wensch op 't allerhoogst voldaan.

FRONTYN.

Kunt gy, mynheer, door list in 't Klooster gaan,
Zo zal Frontyn u trouw ten dienften staan.

BELFORT.

'k Verzia een trek, die ons zal baten;

Men neem de stem en 't kleed der Zusters aan;

In 't heilig huis zal 'k morgen gaan,

Als nieuwling my aanteeke'nen laten.

FRONTYN.

Dat middel is voor u zeer goed.

Wyl ge, in elk kleed, aan ieder steeds voldoet;

'k Voldoe ook ieder wel, maar 'k ben wat al te baardig,

Zo een der Zusters zich mischien

Hierop verftond, zo zou men my heel vaardig,

Door flagen, 't Klooster doen ontvliên.

BELFORT.

My dunkt dat men in 't klooster fchynt te ontwaken;

De dag breekt aan; dat wy ons niet verraên;

Te samen.

Men wacht' zich geen gedruis te maken.

Ik hoor de deur reeds open gaan.

*Gregorie komt uit het klooster: hy is half dronken
en draagt eene mand, met een' doek gedekt.*

GREGORIE.

Als ik des morgens dronken bin,

Zegt men dat ik den wyn bemin,

En van het heilig huisgezin

Den tuyn laat leggen;

Wel, voor den duivel! wil my zeggen

Hoe ik dan doen moet naar uw zin?

'k Weet niet, al moest ik zó verzinken,

Hoe 't werk kan gaan zonder drinken.

FRONTYN.

Mogt ik in uwe plaats slechts zyn,

Hoe vrolyk werkte niet Frontyn!

BELFORT.

Zwyg stil, Frontyn, of gy moogt vreezen.

GREGORIE.

Men lees, opdat men duidlyk weet,

Wat in de stad gedaan moet wezen,

Dat ik vooral toch niets vergeet.

Hy leest zingende.

Gregorie zal eerst aan

De haven hooren gaan,

Of zuster Seraphyne,

Die tot herstel (heb ik niet mis)

Verwacht word, ook gekomen is

Tot beëtring harer pyne.

DE VISITANDINES,

BELFORT.

Frontyn, zou 'k op der zustren naam
Niet in het klooster kunnen komen?

FRONTYN.

Zwyg stil, of gy verraad ons faam.
Mynheer, daar dient noch meer vernomen.

GREGORIE, *leest als voren.*

Naar 't Capuzyners klooster gaan
Om Bonifacius te vragen,
Ons (wyl hy ziek is) toe te staan,
Zyn' post een' ander' op te dragen;
De zusters zyn elk oogenblik
Om zynen staat vervuld van schrik.

FRONTYN.

Op naam des directeurs kon ik
Gemaklyk in het klooster komen.

BELFORT.

Spreek zagter, schurkt dit oogenblik
Dient noch veel meer te zyn vernomen.

FRONTYN.

Maar zo gy voor de zuster gaat,
Kan ik mer schik de vader wezen.

BELFORT.

Zwyg stil, Frontyn, of gy moogt vreezen.

GREGORIUS, *als voren.*

Voorts aan den Heilgen Vader biên
Een dikken koek van zus Regyne,
Met snippers en confyt voorzien,
Zeer goed voor heimelyke pyne.

Voorts chocolaad, die goed moet zyn,
Noch verder vruchten, confiture;

Voorts lekkren zoeten Spaanschen wyn,
Uit naam van zus Bonavancute.

Alle Drie.

En de arme man ontfangt, tot laafnis in zyn pyn,
Van ieder zuster iets, om 't heilig lyf te sterken,
Om voor haar heil als hy te werken,
Zo wenschte ik directeur te zyn.

GREGORIE.

Laat ik toch de dikke koek van zuster Regyne maar
terstond brengen, dat is dichte by, want tusfchen de
Capuzynen en *Visitandines* is slechts één muur, men
praat daar zeer dikwyls over . . . . maar stil, geen
kwaadsprekendheid.

V Y F D E T O O N E E L.

De Vorſgen. Een KOETZIER, *ſmoor dronken.*

DE KOETZIER.

Hola, hé! vrindſchap, ben ik noch ver van daar ik
moet wezen?

GREGORIE.

Tegen wien ſpreekt gy?

DE KOETZIER.

Tegen u.

GREGORIE.

Ga uw' weg, myn vrind, de dronkaarts moeten de
eerlyke lieden met vreden laten.

DE KOETZIER.

Dronkaart? . . dat ben jy: hoor je dat wel? . . wat
meer beleefdheid als het u blyeft, weet dat men meer

eerbied aan den koetzier van den postwagen verschuldigd is.

GREGORIE.

Den koetzier van den postwagen! schoone geruststelling voor de reizigers.

BELFORT en FRONTYN, *ter zyde.*

Den koetzier van den postwagen!

DE KOETZIER.

Doe my de vriendschap my te zeggen, waar het klooster der *Visitandines* is.

GREGORIE.

Der *Visitandines*? . . ha! ha! ha, wat hebt gy daar te doen? ik woon 'er: ik . . .

DE KOETZIER.

Gy? een mooi slag van een non! ha! ha! ha!

GREGORIE.

Hy is zo dronken dat hy my voor een zuster hond.

DE KOETZIER.

Het verscheelt my niet, ik zal u toch myn boodschap zeggen.

GREGORIE, *hem te rug stotende.*

Ga wat te rug, myn vriend; gy stinkt vreeslyk naar den wyn.

DE KOETZIER.

Wees, voor den duivel! dan wellevender; . . . ik zal u dan zeggen dat men, heden vóór agt dagen, een plaats op den wagen heeft besproken, voor een zekere zuster die in dit klooster zoude komen.

GREGORIE.

Ik versta u: zuster Seraphyne.

DE KOETZIER.

Juist. Doch deze zuster kan noch niet komen; en zie daar een' brief en een pakje in hare plaats.

BELFORT, *ter zyde.*

Wat mag deze brief behelzen?

FRONTYN.

Het beste middel om het te weten, is, zich van den brief en het pakje meester te maken.

F I N A A L.

DE KOETZIER.

Men heeft my dezen brief,

Voor uwe Abdis gegeven:

Hy dient terstond befeeld;

Wil my niet meer weêrstreven.

GREGORIE.

Wil toch door uw getier

de Abdis niet wakker maken;

Kom in een uur weêrom,

Dan kunt gy klaar geraken.

DE KOETZIER.

Moet ik hier wachten? wel, hoe nu?

De duivel haal die kloosterdingen.

GREGORIE.

Spreek beter van de kloosterlingen;

Geen ongeschiktheid, bid ik u,

Te samey.

Al ben ik van natuur zagtaardig,

Weet toch dat ik niet dulden kan,

Dat men $\left. \begin{array}{l} \text{hen} \\ \text{my} \end{array} \right\}$ schend en hoont, of vaardig

Vind wie dit doet aan my zyn' man.

DE VISITANDINES,

BELFORT en FRONTYN.

Wel, heeren, heeren, welk een leven;
 Ei, weet hem toch wat toe te geven;
 Met dronkaarts moet men zyn begaan,
 Hy kan, ter nood, regt op zyn beenen staan.

GREGORIE en DE KOETZIER.

Indien u door den drank 't verstand niet had begeven,
 Zoude ik u hebben leeren leven.

Ga vry uw' weg, uw vrees verdwyn;
 'k Eerbiedig minnaars van den wyn.

BELFORT en FRONTYN.

Gy schynt de matigheid te eeren;
 Dit doe ik ook mynheer, en, zo gy 't vind geraan,
 Zo kunnen wy terstond in 't naaste wynhuis gaan,
 En ons daar nader kennen leeren.

GREGORIE en DE KOETZIER.

Gy ziet my tot uw' dienst, mynheer;
 'k Heb hiertoc nimmer in myn leven
 Geweigerd om myn woord te geven;
 Dat is met regt een man van eer!
 Men weiger 't niet, 't zal ons vermaken.
 Maar 'k zal daarom toch nimmermeer
 De schoone matigheid verzaken.

BELFORT en FRONTYN.

Als zy elkander weêr verstaan,
 Dan dienen zy ons zonder vreezen,
 Dan $\left. \begin{array}{l} \text{kunt gy} \\ \text{kan ik} \end{array} \right\}$ voor de zuster gaan;
 En $\left. \begin{array}{l} \text{ik zal} \\ \text{gy zult} \end{array} \right\}$ dan de vader wezen.

Alle Vier.

Men bann' t verdriet door wyn die smaakt ;
Wy kunnen beter niets verrichten :
Ik vind de vreugd , daar elk naar haakt ,
Als ik myn glas slechts op mag lichten.

Einde van het eerste bedrijf.

T W E E D E B E D R Y F.

*Het Tooneel verbeeld het Spreekvertrek in het
klooster.*

E E R S T E T O O N E E L.

EUPHEMIA, *alleen, bezig een portret te
beschouwen.*

Dit portret verstrekt tot voedzel aan myne droefheid;
ik heb myn' pligt geschonden, door het te behouden,
maar gevoel my niet sterk genoeg om 'er my van te
scheiden.

A R I A.

Gy, die in myn verbeelding
Staåg voor myne oogen treed;
Vergeefs wil men geloven
Dat ik u hier vergeet;
Ofschoon uw trouweloosheid,
Belfort, u strafbaar maakt;
Om u noch ééns te aanschouwen,
Is 't waar myn hart naar haakt.
Keer weér, keer weér, en ik verbreek myn keten;
Uw alzyn heeft alleen my in dit huis doen vliên.
'k Wil al myn smart vergeten;
Myn grootst vermaak zou zyn vergifnis u te biên.

Gregorie schelt.

Men schelt; verbergen wy dit pourtret; ach! hoe waard is my de eenzaamheid; want, alleen zynde, kan ik my met *hem* onderhouden.

T W E E D E T O O N E E L.

LA TOURRIERE, GREGORIE; BELFORT *als non.* GREGORIE *schelt zeer hard, en gaat BELFORT halen, die hem den arm geeft.*

LA TOURRIERE, *het Tooneel overloopende.*

Myn Hemel, welk een leven! men zoude zeggen dat het klooster in den brand staat . . . ik kom . . . ik kom . . . Zo! zyt gy het Gregorie? . . .

GREGORIE, *achter het hek.*

Ik zelf, myn zuster; maar niet alleen, gelyk gy ziet: ik breng u zuster Seraphyne.

LA TOURRIERE, *de deur openende.*

Ach! wat is zy beminnelyk; kom binnen . . . zuster . . . kom binnen . . .

Gregorie en Belfort komen in.

GREGORIE.

Verdord! het is een zuster, net voor dit klooster geschikt.

LA TOURRIERE.

Gy wierd hier met ongeduld verwacht: wilt gy wel toestaan, myn zuster? *Zy omhelst hem.*

BELFORT, *de vrouwe stem aannemende.*

Zeer gaarne, zuster.

LA TOURRIERE.

Ik ga mevrouw de abdis waarschuwen; maar ga toch zitten... Wel nu, hoe bevind gy u?

BELFORT.

Veel beter fints ik hier ben.

LA TOURRIERE.

Ach! zuster, gy zyt hier in een huis gekomen... ik geloof dat de Hemel het met eene byzondere genade beschouwt! Alle de zusters zyn zo deugdzaam, zo liefdewaardig; . . . ik beschouw haar echter niet als volmaakt; by voorbeeld; zuster Agnes is babbelsuchtig: zuster Josephine is ydel: zuster Augustine hangt de zedige uit: ik, die tot u spreek, ik ben wild... luchtartig... maar men vergeeft zich onderling deze kleine fouten. . . . Zuster Euphemia . . .

BELFORT.

Zuster Euphemia!... Wel wat gebrek heeft die?

LA TOURRIERE.

Verraad my niet; zy heeft den sluizer, uit wanhoop over te leur gestelde liefde, aangenomen... Zy bemint een' zekeren Belfort. . . .

BELFORT.

Waarlyk?

LA TOURRIERE.

Jaf 't is een slechte jonge, dien men om zyne menigvuldige guiteryen heeft opgesloten.... maar, den Hemel zy dank, zy is gelukkig in eene veilige haven geland: want aanstaanden maandag legt zy hare laatste gelofte af.

BELFORT.

Aanstaanden maandag?... 't is zo als gy zegt, zy is in

eene

eene veilige haven geland.... Zuster Euphemia heeft u dan tot haar vertrouwde gekozen?...

LA TOURRIERE.

o Neen! Zuster Euphemia is te trots om tegen iemand te spreken.... maar gy gevoelt dat men op myne jaren, als men eenige ondervinding heeft, weet wat liefde is.

BELFORT.

Wel hoe, zuster! zoud gy door de ondervinding geleerd hebben?

LA TOURRIERE.

A R I A.

1.

Wat wreed herdenken, zuster, ach!

Brengt gy my door uw vraag te binnen!

'k Verhaal u wel een' andren dag,

Hoe 'k wierd misteid: 't krenkt noch myn zinnen.

De Hemel schonk ons, met een hart,

Veel zorgen, die 't geluk verbreken.

Myn zuster! gy verstaat myn smart,....

Verschoon my meer daarvan te spreken.

2.

'k Was in dit huis op vyftien jaar

Noch pas als kostkind aangenomen;

Een jonge abbé, met pik zwart hair,

Was in het huis hier naast gekomen:

'k Had eens met hem een mondsprek;

Hy was volmaakt, had geen gebreken;

En zonder 't hek van 't spreekvertrek,....

Verschoon my meer daarvan te spreken.

Maar ik moet u eindelyk verlaten; uw onderhoud heeft

heeft zo veel aangenaams, dat men by u alles vergeet: ik ga mevrouw de abdis waarfchuwen.... Neem toch weder uw gemak en vermoei u toch niet te veel.

DERDE TOONEEL.

BELFORT, GREGORIE.

GREGORIE.

Zie daar u dan in het klooster gebragt; maar maak, als het u gelieft, geen gekheden.

BELFORT.

Ach! mynheer Gregorie, kunt gy denken dat ik onder dit kleed....

GREGORIE.

Gekheden kan doen?... Ik zoude 'er my niet op verlaten: het kleed maakt den monnik niet.... Uw knecht heeft my gezegd dat gy een bolletje waart....

BELFORT.

Ja, eertyds, in myne jeugd... maar ik heb my bekeerd.

GREGORIE.

En om beter boete te doen, komt gy eene visite in een vrouwen klooster afleggen; maar hoe duivel is het ook mogelyk u te kunnen wederstaan? gy geeft my veel geld; en belooft noch meer te zullen geven; en, om my spoediger over te halen, sleept gy my naar een wynhuis; maar 't is voor het laatst geweest; ik wil in myn leven niet meer drinken.

BEL.

BELFORT.

En ik wil myne Euphemia getrouw zyn, tot aan myne dood.

GREGORIE.

Ja, ja, laten wy maar zweeren; het zyn dronkaarts eeden....

D U O.

BELFORT.

Ik zwoer dikwerf getrouw te zullen wezen,
 En brak dien eed, wyl 'k zwoer met tegenzin;
 Zy, die 'k aanbid, heeft niet te vreezen
 Dat ik myn' eed verbreek, wyl 'k haar alleen bemin.

GREGORIE.

Ik zwoer dikwerf niet meer te zullen drinken,
 Maar dezen eed vergeet ik telkens weêr
 Als ik de glazen slechts hoor klinken.
 Zal myn geheugen my getrouwer zyn deez' keer?
 Maar wyl in 't eind' de zotheid is begonnen,
 Zo geef vooral op uw woorden toch acht!

BELFORT.

Wees niet bevreesd, ik weet ook als de nonnen
 Volmaakt te doen; 'k weet meer dan gy wel dacht;

Aan haar toiletten

Zyn zy coquetten,

Maar elders vroom, zelfs als men boert;
 In haar gesprek steeds onbescheiden,
 Kwaadsprekend, licht tot toorn vervoerd;
 Haar uitspraak lymig. te allen tyden;
 Met heilig vuur, by ieder woord,
 En bedelzucht om medelyden,
 Wordt uit haar' mond *Ave* gehoord.

GRE-

DE VISITANDINES,

GREGORIE.

Wacht u toch wel, om u schuldig te maken;
 En wees toch maar vroom, alleen maar om my;
 Want voor uw kwaad zoude ik zo wel als gy
 Als strafbaar uit het klooster raken.

Het begin der Duo te samen Dacapo.

GREGORIE.

Stil... daar komt zuster La Tourriere, met mevrouw
 de abdis te rug.

BELFORT.

Denk wel op het geen gy zeggen moet.

GREGORIE.

Gy zyt volkomen onderrecht.

BELFORT.

Ik ken myne rol, als of ik al myn leven *non* geweest
 waar'.

Hy gaat weder zitten.

VIERDE TOONEEL.

De Vorigen, DE ABDIS, LA TOURRIERE
en twee ZUSTERS.

LA TOURRIERE.

Ja, mevrouw, allerliefst, in waarheid, gy zult te
 vreden zyn.

DE ABDIS, *tegen Belfort, die opstaan wil.*

Blyf zitten, myn kind; ik bid u, blyf zitten; ik mag
 niet lyên dat men zich om my vermoeit; vooral als
 men ziek is. Een leuningstoel, zuster Bonaventure.

EEN ZUSTER.

Vraagt mevrouw geen leuningstoel?

EEN ANDERE ZUSTER, *een leuningstoel
brengende, loopt daarmede tegen
Gregorie aan.*

Ga dan uit den weg, dat ik mevrouw den leuningstoel
geven kan.

GREGORIE, *lagchende.*

Zie daar een lief klein zustertje, die my altoos om
verre wil loopen. Zy is grappig, die lieve kleine
zuster.

DE ABDIS.

Wel nu, Gregorie, vader Bonifacius?

LA TOURRIERE.

Ach! hoe vaart die lieve vader?

GREGORIE.

Slappies, lieve zuster, slappies.

LA TOURRIERE.

De goede Hemel versterke hem spoedig!... Gy kent
vader Bonifacius niet, zuster Seraphine?... Welk een
verlies voor het klooster, indien het den Hemel be-
haagde dezen heiligen man tot zich te nemen! Een man,
die, ziel by ziel, uit elende verlost, en ons door
krachtdadige hulp gestaag ondersteunt.

BELFORT.

En welke ziekte heeft hy dan?

LA TOURRIERE.

Hy is zo zwaar verkouwen, lieve zuster.

GREGORIE.

En daar hy noch zo spoedig niet zal kunnen uitgaan,
heeft

heeft hy vader *Hilarion*, een' zyner jonge confraters, vol van heilig vuur, opgedragen, om by de dames, in haar' weduwenstaat, zyn' post waar te nemen.

LA TOURRIERE.

Eene jonge bevallige zuster, en een nieuwe directeur te gelyk; ô! het is een gezegende dag voor het klooster!

GREGORIE.

Pastoor *Hilarion* zal zonder veel ceremoniën hier dezen morgen komen ontbyten.

DE ABDIS.

Ontbyten!! en 'er is niets gereed; in waarheid, zuster, gy denkt aan niets.

LA TOURRIERE.

Maar, mevrouw, ik wist niet....

DE ABDIS.

Gy moest het weten, zuster; ik geef heden het geheele klooster het ontbyt; hoort gy 't? ga alles gereed maken.

LA TOURRIERE, *misnoegd.*

Wel nu, mevrouw, ik ga.

Zy vertrekt.

GREGORIE.

Heeft mevrouw noch iets te bevelen?

DE ABDIS.

Neen, gy kunt gaan: maar ik bid u, *Gregorie*, ga toch vooral den gantschen dag, volgens uwe gewoonte, niet in de herberg doorbrengen...

GREGORIE.

In de herberg, mevrouw, foeil dat zoude lelyk zyn:

ik

ik ben niet gewoon diergelyke plaatfen te bezoeken. Zo even noch zwoer ik, 'er nooit myne voeten weder te zullen zetten.

DE ABDIS.

Men moet niet zweeren, myn zoon.

GREGORIE.

Zy heeft gelyk, onze abdis; men moet niets ver-zweeren: daar konde zich eene gelegenheid aanbieden, en wie weet. . .

Hy vertrekt.

V T F D E T O O N N E E L.

DE ABDIS, BELFORT.

DE ABDIS.

Maar, in waarheid, zuster, hoe meer ik u befchouw, hoe meer ik overtuigd word dat mevrouw uwe abdis my aangenaam heeft willen verrasfchen.

BELFORT.

Hoedat, mevrouw?

DE ABDIS.

Dewyl gy in 't geheel niet gelykende zyt aan de be-fchryving die zy my van u in haren brief geeft.

BELFORT.

Is het mogelyk!!

DE ABDIS.

Oordeel zelf, zie hier haar' brief. *Zy leest.*

„ Myn waarde zuster, eene onzer nieuwelingen, zus-
 „ ter Seraphine, pas van eene langdurige en hardnek-
 „ kige ziekte verzezen zynde, die haar eene drooge en
 „ fchier onophoudelyke hoest heeft nagelaten;

Belfort hoest.

„ zo heeft men ons uwe luchtstreek sterk aanprezen,
 „ ter herstelling van zwakkelyke patiënten; ik zal dus
 „ de vryheid gebruiken haer u drie of vier maanden
 „ te zenden: het is eene verstandige en zedige dochter;
 „ zy is niet van de eerste jeugd noch schoonheid....

Ik vraag u, zuster, of dit u gelykt?

BELFORT.

Ach, mevrouw.

DE ABDIS.

Ik vind u uitmuntend; vooral voor eene zieke.

BELFORT.

Gy hebt veel goedheid, mevrouw.

DE ABDIS, *lezende.*

„ Maar zy bezit tot in den hoogsten trap van volkomen-
 „ heid alle die kleine bekwaamheden, dienstig om on-
 „ zen tyd aangenaam te besteden en ons van booze ge-
 „ dachten af te trekken: niemand zingt, by voorbeeld,
 „ fraaijer de *Kerszangen*: niemand dient netter ananasfen
 „ voor: niemand maakt aartiger bonbonnières, en sui-
 „ kert lekkerer confituren, en weet spoediger *pape-*
 „ *gaaijen* te leeren spreken, dan zy!”

BELFORT.

Ach, mevrouw! ik ben verre van zo volmaakt te zyn
 als gy denkt.

DE ABDIS.

Ach! zedigheid, myn zuster... Kom, kom, laat u niet
 bidden; onder het ontbyt zult gy ons iets vóórzingen.

BELFORT.

Ach, mevrouw! vergeet gy de zwakte van myne
 borst?

borst? (*Hy hoest.*) Die ongelukkige ziekte heeft my myne geheele stem doen verliezen.

ZESDE TOONEEL.

De vorigen. Verscheiden ZUSTERS,

LA TOURRIERE.

Komt dan, zusters, daar is zy, daar is zy.

DE ABDIS.

Ombelst allen de nieuw aangekomene.

BELFORT.

Ik was gereed u verlof te vragen alle myne zusters te gaan omhelzen.

JOSEPHINE, *hem omhelzende.*

Ik heb nimmer eene onzer zusters met zo veel vermaak omhelst.

AGNES, *hem omhelzende.*

Indien zy deze nacht hier geweest waar, het onweder zoude my minder verschrikt hebben: zy schynt moed te bezitten.

EUPHEMIA *herkent Belfort zodra hy haar wil omhelzen, geeft een gil, en valt in zyne armen flaauw.*

Ach! . . .

BELFORT.

Hemel!.. Zy bevind zich niet wel, zy is flaauw...
Zusters, zusters.

JOSEPHINE.

Hier is reukwater.

AGNES.

Kruis-en-munt is beter.

URSULE.

Waar is dan myn duivelsdrek?

DE ABDIS.

Ontryg haar, zuster Agnes.

BELFORT.

Zy bekomt weder.

LA TOURRIERE.

Wat is zy bevallig!

BELFORT.

Aan wien zegt gy dat, zuster?

DE ABDIS.

Wel nu, myn kind, hoe bevind gy u?

EUPHEMIA.

Zeer wel, mevrouw: het is het gevolg der verrassing, anders niet.

BELFORT.

Ik ben warelyk ook zeer verwonderd... Mejuffrouw is van Nevers?

DE ABDIS.

Zonder twyfel.

BELFORT.

Ik bedrieg my zeer, zo mejuffrouw de dochter van den overleden heer Forlis niet is.

EUPHEMIA.

Die ben ik.

BELFORT, *Euphemia door gebaarden
waarschuwende.*Als dat zo is, zo moet gy u de dochter van den
doc-

doctor Belfort te binnen brengen met wie gy zyt op-
gevoed?

DE ABDIS.

Ik dacht dat de heer Belfort geen kinderen meer had
dan zyn' lichtmis van een' zoon.

BELFORT.

Ik verzoek u vergiffenis, mevrouw, want hy is myn
vader.

DE ABDIS.

Welnu, ik ben verheugd dat gy eertyds vrindinnen
waart; gy kunt hier uwe vrindschap vernieuwen.

LA TOURRIERE.

Mevrouw! mevrouw! ik bedrieg my zeer, zo dit
niet vader Hilarion is.

DE ABDIS.

Myne zusters, het is een nieuwe directeur. Zet uw
gelaat in den plooi die u betaamt; en laat uwe beschei-
denheid het klooster eer aandoen.

Z E V E N D E T O O N E E L.

De Vorigen. FRONTYN, als monnik.

FRONTYN.

A R I A.

De Hemel doe u vrolyk leven,
Myn zusters! 'k Leer op 't pad u streven
Dat zich rechteit ten hemel richt.
Wie u, myn zusters, ziet, begrypt voorzeker licht
Hoe Bonifacië, u genegen,
Hier by u, dag aan dag, een nieuw vermaak geniet.
Waar word ooit beter plaats gekregen,
Dan waar men zich pastoor van zulk een kudde ziet?

DE ABDIS.

Ave, myn vader.

FRONTYN.

De Hemel zegene u, myne zuster.

DE ABDIS.

Wees van harten welkom: wy hebben u hoognoodig.

FRONTYN.

Ik heb noch de ondervinding, noch de kunde van vader Bonifacius.

LA TOURRIERE.

Heeft vader Bonifacius heden zekere ververschingen ontvangen?

FRONTYN.

Ja, zuster, en ik ben 'er u ook dank voor schuldig: want ik heb 'er myne portie van genooten.

DE ABDIS.

Gy zult ons zeker de vriendschap doen met ons te ontbyten?

FRONTYN.

Ach! zuster, de wille des Hemels geschiede in alles!

Men brengt koffy.

LA TOURRIERE.

Zuster Seraphine zal de goedheid hebben oprecht te zeggen of haar zulke delicate koffy in haar klooster voorgediend word: ik maak dezelve gereed, en ben zeer verheugd u dit te kunnen zeggen.

FRONTYN.

Ook pryst vader Bonifacius nimmer uw huis, zonder uwe koffy te pryzen. Maar laten wy die niet koud doen worden.

DE ABDIS.

Zeker niet, myn vader: gy zult my de vriendschap bewyzen, u aan myne zyde te plaatfen.

LA TOURRIERE.

En aan de myne . . . .

DE ABDIS.

Zuster Seraphine zal zich naast zuster Euphemia plaatfen; zy zullen zich hare kindsheid kunnen herinneren.

BELFORT.

Zeer gaarne, mevrouw.

*Ieder plaatst zich.*FRONTYN, *na gedronken te hebben.*

Hy is in waarheid uitmuntend.

DE ABDIS.

Ik dank den Hemel, dat ik in staat ben, u iets vóór te zetten dat u aangenaam is, myn vader.

FRONTYN, *weder drinkende.*

Het is echte mokka.

DE ABDIS.

Maar ik vrees, myn vader, dat gy u zult benadeelen: de koffy is verhittend . . .

FRONTYN.

Helaas, myn zuster, ik moet by nacht myne zedepreken opstellen; en gebruik veel koffy, om den slaap te verdryven.

DE ABDIS.

Gy predikt dus, myn vader?

FRONTYN.

Och ja, myn zuster: ik doe alles wat men van een' vromen pastoor verlangen kan.

DE ABDIS.

Welaan, zuster Seraphine, geen kinderachtigheid; wy weten dat gy eene uitmuntende stem hebt; ik hoop dat gy ons dezelve zult doen hooren: de Kerszangen moeten in uw' mond schoon zyn.

BELFORT.

Niets zoude my aangenamer zyn, mevrouw, maar, in waarheid, myne borst is zodanig ontfeld.... Vader Hilarion zal zekerlyk eene fraaije stem hebben: zoude hy niet in myne plaats kunnen zingen?

Alle de ZUSTERS.

Och ja, doe dat, myn vader.

FRONTYN.

Doch, ik versta geen Kerszangen; ik ken niets dan eenige waereldfche liedjes, die ik in den dienst als dragonder heb geleerd.

DE ABDIS.

Wel hoe, myn vader, zyt gy dragonder geweest!!

FRONTYN.

Helaas! ja, myn zuister . . . .

DE ABDIS.

Welou, myn vader, ééne van die liedjes dan: de Hemel verbied geen onschuldig vermaak.

FRONTYN.

Zeker niet; . . . ik zal een vrolyk liedje uitzoeken: gy zult het misfchien kennen.

A R I A.

De akteur, die deze rol vervult, kan naar zyne verkiezing een zangftukje zingen, mits hetzelfde met de gefteeldheid zyner rol overeenkomt.

RE-

REGYNE, *verschrikt binnen komende.*

o Hemel! welk een ongeluk!

DE ABDIS.

Wat is het, myn kind?

REGYNE.

Ach, mevrouw, welk een toeval!

LA TOURRIERE.

Zoude het klooster in den brand staan?

REGYNE.

Neen, 't is veel erger... want de papegaai van mevrouw is weggevlogen.

DE ABDIS.

Myn papegaai!!

De ZUSTERS.

De papegaai van mevrouw!!!

Zy vertrekken allen, en laten Euphemia, Frontyn en Belfort by elkaar.

BELFORT.

Thans zyn wy alleen: laat ons van dit oogenblik gebruik maken: myn waarde Euphemia, haasten wy ons dit wreede huis te verlaten.

FRONTYN.

Dat is zeer wel gezegd: laat ons het voorbeeld van de papegaai volgen.

EUPHEMIA.

Maar langs welk een' weg?

FRONTYN.

Langs welk een' weg! laat ons het huis van Gregorie den tuinman opzoeken: de schurk heeft ons doen binnen treden, hy is dus verplicht ons weder uit te laten.

EUPHEMIA.

Wel hoe! heilige vader!

BELFORT.

Deze heilige vader is een zeer wellevend jongman,
die ons tot aan het eerste posthuis wel voor postillon
zal willen dienen.

FRONTYN.

Met het grootste vermaak. 't Is evenwel jammer dit
huis zo schielijk te verlaten: het stond 'er my by uitne-
mendheid aan.

AGTSTE TOONEEL.

De Vorigen. GREGORIE.

GREGORIE.

Ik heb de kouw van de papegaai opengemaakt om de
zusters bezig te houden, en u tyd tot vlugten te geven:
zy zyn in den moestuin... Schielijk, deze deur uit naar
myn huis, ik kom ten eerste . . . .

EUPHEMIA.

Maar, ik begryp niet . . .

GREGORIE.

Vertrek dan . . . .

FRONTYN.

Mejuffrouw, de tegenwoordigheid van vader Hilarion
moet u van alle vrees ontheffen.

*Frontyn en Belfort leiden Euphemia, eenigszins tegen
haren wil, van het tooneel.*

GREGORIE, *alleen.*

Dat is zeer wel gezegd.... ik volg u... indien wy
de

de frontieren kunnen bereiken, is myn fortuin gemaakt.

NEGENDE TOONEEL.

GREGORIE, LA TOURRIERE.

LA TOURRIERE.

Gregorie, hebt gy de papegaai van mevrouw ook gezien?

GREGORIE, *vlugtende.*

ó Ja, myn zuster, hy is in den tuin, en ik ga hem vangen.

LA TOURRIERE, *alleen.*

Maar, luister dan... Ik dacht hier zuster Seraphine te vinden: waar is toch vader Hilarion gebleven? . . . Zusters! zusters!!

TIENDE TOONEEL.

Alle de ZUSTERS en DE ABDIS.

FINAAL.

LA TOURRIERE.

Hebt ge ook Euphemia vernomen?

De ZUSTERS.

ó Neen! ó neen!

LA TOURRIERE.

Is Seraphine ook niet gekomen?

De ZUSTERS.

ó Neen! ó neen!

LA TOURRIERE.

Zaagt gy ook niet pastoor Hilarion?

De

De ZUSTERS.

O Neen! o neen.

LA TOURRIERE.

O Hemel! waar zyn zy dan heen!

AGNES.

Zus Seraphine is dan verdwenen!

DE ABDIS.

Wees niet bevreesd, men vind haar daadlyk weér.

AGNES.

Met zus Euphemia, ging zy, helaas! dan henen!

DE ABDIS.

Men vind ze daadlyk beiden weér.

ALLE.

Houd u maar stil:	} men vind ze daadlyk weér.
Men hou' zich stil:	

JOSEPHINE, *verbaasd binnen komende.*

Helaas! helaas! wat wreede pyne;

Straks klom den tuinmuur af, o Hemel, welk een schand'!!

Euphemia met zuster Seraphyne:

Pastoor Hilarion bood haar verheugd de hand:

Gregorie heeft de leér gehouën.

DE ABDIS.

Mag ik, o goóal myn oor vertrouwen.

C H O O R.

O Heilige maagd! een Capuzyn

Durft dan twee onzer zusters schaken!

Die schanddaad doet met recht myn felle gramfchap blaken,

* * * * *

* * * * *

* * * * *

Men

Men vliege om haar weêrom te halen ;
Men luij' de klokken zo terstond.
De booze geest zou zegepralen ,
Indien hy ons niet waakzaam vond.

Einde van het tweede bedryf.

 DERDE BEDRYF.

Het tooneel is in tweeën verdeeld, en verbeeld, aan de eene zyde, een vertrek in het kapittel der Capuzynen, en, aan de andere zyde, een vertrek in het klooster der Visitandines; de muur, welke de twee kamers van elkander scheid, is aan de zyde der Capuzynen bezet met kasten, by wyze van een bibliotheek; aan het einde van het tooneel eene evenzeelvige. Aan de zyde der Visitandines is de muur met eenige schilderyen behangen.

By het opgaan van de gordyn hoort men aan de buitendeur der Capuzynen kloppen. Vader Jerome schikt de tafel in orde. Terwyl vader Agathon de kast aan het einde van het tooneel sluit, opent vader Pancrace de deur.

EERSTE TOONEEL.

JEROME, AGATHON, PANCRACE, NICOLAAS.

AGATHON.

Wat is het?

NICOLAAS.

Heilige vader, ik ben Nicolaas, een der knechten van Gregorie, den tuinman der Visitandines; dezen brief heeft mevrouw de abdis my gelast u te overhandigen, terwyl vader Bonifacius ziek is; Ô! het is eene vrees-

te-

felyke gebeurtenis. Gy hebt zeker onze klokken onraad hooren kleppen?

PANCRACE.

Zeker; zeg my toch van welk een' heilig gy heden het aandenken viert?

NICOLAAS.

Een' heilig? Ja wel!.. het is veel eer een' duivel!.. Gregorie onze tuinman heeft dit geheele plan ontworpen: ik zoude niet verstoord zyn, indien hem iets onaangenaams gebeurde, want hy weet altoos wat op zyne knechts te zeggen, als hy wat te veel gedronken heeft; en dat gebeurt hem maar zeven maal op ééne week.

AGATHON, *den brief inziende.*

Ho! ho! ziet hier iets wonderbarelyks, heilige vaders . . .

Hy leest.

„ Heilige vader, uw pater Hilarion, dien uw guardian aan ons heeft gezonden . . .

Onzen pater Hilarion! kent gy dien?

PANCRACE.

Neen.

JEROME.

Neen.

AGATHON.

Noch ik . . . maar gaan wy voort. *Hy leest.*

„ Deze vader Hilarion is gewis een afzending van den satan om twee onzer zusters te verleiden; onze onwaardige tuinman is de medepligtige van deze schurken. . . Zyne knechts hebben die verscheurende wolven gevat, op het oogenblik dat zy met twee on-

„ zer

„zer lammeren vlugtten; wy zenden u de twee verleiders: ziet wat gy 'er mede moct doen. Ave, myn vader. —

JEROME.

Waar zyn de schuldigen?

NICOLAAS.

Ik ga ze halen, heilige vader.

TWEEDE TOONEEL.

De drie CAPUZYNNEN.

AGATHON.

't Is zekerlyk een Capuzyn van het klooster, dat hier drie uren van daan ligt.

PANCRACE.

Stil! daar zyn zy.

DERDE TOONEEL.

De Vorigen. GREGORIE, FRONTYN, NICOLAAS.

FRONTYN.

Waar geleid gy my?

GREGORIE, *altoos dronken.*

Heilige vaders, ziet hier uw' kleinen Gregorie, die u zyne diensten komt aanbieden.

JEROME, *hem te rug stootende.*

Foeit die lelyke dronkaart!

GREGORIE.

Dronkaart! . . alles is goed, maar geen beledigingen, als het u gelieft, heilige vader . . .

NICOLAAS.

Zy zyn in *uwe* handen: doe zo als het best is: maar dewyl de misdaad voor het minst doodschuldig is, zo laat de straf ook naar evenredigheid zyn. *Hy vertrekt.*

VIERDE TOONEEL.

De Vorigen, behalve NICOLAAS.

JEROME, tegen Frontyn.

Spreek, rampzalige! tot wat klooster behoort gy?

GREGORIE.

Tot wat klooster!! Zwyg toch, wat ik u bidden mag... de heilige vader Hilarion is een Capuzyn van myn maakfel.

JEROME.

Wat!...

FRONTYN.

Helaas, ja, heilige vaders! hebt medelyden met een man, die slechts Capuzyn is door het kleed: ik ben 'er niet grootsch op; neem den rok te rug, en laat hem, die denzelven draagt, in vrede gaan.

GREGORIE.

Zekerlyk... Noch hy noch ik behooren tot de *Jurisditie*: dus, heilige vaders, zyn wy uwe onderdanige dienaars, en gaan heen... *Hy gaat naar de deur om te vertrekken.*

JEROME, hem tegenhoudende.

Eén oogenblik, als het u gelieft... dit maakt de zaak veel erger.....

D

PAN.

PANCRACE.

Wel hoe! het kleet te ontheiligen dat de heilige *Franciscus* heeft gedragen!

AGATHON.

Antwoord, schelm: hoe zyt gy aan dien rok gekomen, dien gy ontëert?..

FRONTYN.

Helaas, heilige vaders! deze verwenschte dronkaart heeft hem my bezorgd, myne eenige misdaad is dien aangetrokken te hebben.

JEROME.

Dus is het uwe zaak ons te onderrichten, schelmfche tuinman!

GREGORIE.

Ook zal ik dit doen; laten wy ons niet driftig maken, heilige vaders... het is door behulp van *Foris*, den kamerdienaar van vader *Bonifacius*, dat ik den rok heb gekregen: hy heeft geen zwaarigheid gemaakt my dien gedurende de ziekte van zyn' meester te leenen: dus denkt vader *Bonifacius*, dat zyn rok, wél afgestoft, in de kast hangt, daar hy in tegendeel de schouders van dezen gauwdief bedekt.

JEROME.

Wat nu te doen, heilige vaders?

PANCRACE.

Ziet hier het geval, waarin de wet ons gebiedt de schuldigen in een' onderaardschen kelder, voor het overschot van hun leven, op te sluiten...

FRON-

In een' onderaardschen kelder? arme Frontyn! Zie-
daar u levendig begraven!

AGATHON.

Voorzeker... en hen voor voedzel niets dan water
en brood te geven.

GREGORIE.

Water! ik ben dood.

JEROME.

Waar zyn uwe gedachten, vader Pancrace? wy hebben
geen onderaardsche kelders.

AGATHON.

Wy kunnen den wyn ergens anders plaatsen, en hen
daár zetten.

GREGORIE.

Dewyl het u schynt te vermaken, heilige vaders, ons
in een' kelder op te sluiten, zo laat 'er toch, om 's He-
mels wil, de meubelen in blyven.

FRONTYN.

Zoude het zich niet schikken met eenige boetöefe-
ningen en geesfelflagen?

JEROME.

Het spyt my, maar dat kan warelyk niet.

PANCRACE.

Wy kunnen, in den tyd dat wy de woning dezer hee-
ren gereed maken, hen hier laten.

GREGORIE en FRONTYN.

Vader Agathon! vader Pancrace!

AGATHON.

Bedankt ons, myne kinderen, voor de genade, die

wy u bewyzen: denkt dat deze lichte straf u hierna vele jaren van zuivering zal uitwinnen.

Hy gaat heen.

GREGORIE en FRONTYN.

Vader Pancrace...

Pancrace vertrekt.

GREGORIE.

Vader Jerome, uit medelyden....

JEROME.

Vaar wel, myn zoon! klaag den Hemel uw' nood.

Hy vertrekt, en sluit de deur.

VYFDE TOONEEL.

FRONTYN, GREGORIE.

FRONTYN.

Schoone belooning voor myne wéllevendheid!

GREGORIE.

Gedoemd om klaar water te drinken, ik, die noch nooit water in myn' wyn gedaan heb.

FRONTYN.

Zoude 'er geen middel ter ontcoming zyn!.. het zyn de kleederen van den Guardiaan, die gy my gegeven hebt... Zouden de sleutels, die ik daarin gevonden heb, ons niet kunnen van dienst zyn?

GREGORIE.

Wat wilt gy 'er mede uitvoeren?.. hebt gy de grendels niet hooren toefchuiven?

FRONTYN.

Zy moeten deze kasten kunnen openen.

GRE-

GREGORIE.

En wat dan meer?.. 't Is hier de Capuzyner biblio-
theek: deze kasten zyn vol kerkboeken.

FRONTYN.

Dat zy zo... wy kunnen ons mogelyk achter een fo-
liant verschuilen.... Laat zien....

GREGORIE.

Ja; gy zult eene predikatie vinden om ons tot boeten
te bereiden.

FRONTYN, *opent de kast aan het einde
van het tooneel, welke vol met
wyn en mond-proviant is.*

Ho! ho! wat schoone folianten!

GREGORIE, *den wyn ziende.*

Wat zie ik!!

D U O.

GREGORIE.

Ik kan dit schrift, geloof het vry,
Zelfs zonder bril, gemaklyk lezen.

FRONTYN.

Dees boeken zyn voor u en my
De besten, die 'er kunnen wezen.

GREGORIE.

De Capuzynen moeten dan
Al hun geleerdheid hieruit zoeken?

FRONTYN.

't Is daarom ook, myn goeje man,
Dat men die heeren pryzen kan

In 't vak der boeken.

GREGORIE, *drinkende.*

Ik wil, als zy, geleerdheid zoeken.

D 3

ERON-

FRONTYN.

Ik tracht zo wys als zy te zyn.

GREGORIE.

Dees ham is fyn, en uitgelezen.

FRONTYN.

Ik min de kleur van dezen wyn.

GREGORIE en FRONTYN.

Men kan onmooglyk beter wezen

Dan wy by deze paters zyn.

GREGORIE.

ô Heilge man! ei, geef my wat te drinken.

FRONTYN.

Zeer gaarn, myn vriend: laat ons eens klinken.

GREGORIE.

Pastoor Hilarion, 't zal uw gezondheid zyn.

FRONTYN.

Gregorie, 't zal uw welzyn wezen.

Te samen.

Ik dacht een zware straf te lyën

Toen men ons in deez' kerker sloot;

Maar deze fles kon my terstond verblyën;

Zy was het, die my weër vertroosting bood.

't Is troostlyk als men in den nood

Zich met zyn liefste kan verblyën.

GREGORIE, *drinkende.*

Zeker is het troostelyk.

FRONTYN.

Ja... maar 't is noch troostelyker, met zyn liefste in
 vryheid te zyn. Laat ons eens verder de zakken van
 vader Bonifacius naarzien.

GRE-

GREGORIE.

Dat is wel gezegd... Laat ons inventariferen.

FRONTYN, *een klein boekje te voorschyn halende.*

Wat is dat voor een aartig boekje? Zeker gebeden: Wel hoe? *de kunst om te behagen*, door den vrolyken Bernard... Vader Bonifacius!!!

GREGORIE, *gedurig drinkende.*

Ja, vader Bonifacius is een tuindief.

FRONTYN *haalt een geknepen briefje voor den dag.*

Wat is dat?

GREGORIE.

Dat is een briefje, zo als ik dikwils voor den heiligen vader aan zuster Josephine heb gebracht.

FRONTYN.

Aan zuster Josephine!

GREGORIE.

Zonder twyfel.... ik dien den heiligen vader als briefdrager.

FRONTYN.

Hal hal

GREGORIE.

Vader Bonifacius is verzet op zuster Josephine.

FRONTYN.

Zó! zó!

GREGORIE.

Ik zal u dit wel eens nader vertellen; laat ons de rest zien.

FRONTYN haalt een ander papier te

voorschyn en leest:

„Rekening voor den heiligen vader Bonifacius, van
 „den metzelaar Bernard, voor het maken van eene ge-
 „heime deur in de bibliotheek; gemeenschap hebbende
 „met het klooster der Visitandines: voor onkosten, ar-
 „beidsloon en leverantie 558 livres, voor het geheim
 „1200 livres.”

GREGORIE.

Wel nu, de heilige vader besteed de penningen van
 het klooster zeer wel.

FRONTYN.

Schielyk, schielyk; alle de sleutels geprobeerd, en
 getracht de geheime deur te ontdekken.

Hy probeert de sleutels aan alle de deuren.

GREGORIE, drinkende.

Waarom toch! ik ben hier zeer wel.

ZESDE TOONEEL.

De Vorigen aan de zyde der Capuzynen.

LA TOURRIERE, EUPHEMIA, BELFORT, *aan*
de zyde der Visitandines. Gregorie drinkt gestadig, en
 Frontyn past de sleutels aan alle de deuren gedurende
 de volgende samspraak.

LA TOURRIERE.

Ja, waarde zuster, mevrouw de abdis heeft my bevo-
 len u hier op te sluiten.

EU.

EUPHEMIA.

Te famen, in één vertrek?

BELFORT.

Ik voor my dank u hartelyk, zuster.

LA TOURRIERE.

Zo dra zy van de ontsteltenis, welke uwe vlugt haar veroorzaakt heeft, zal herkomen zyn, zal zy u zelve komen ondervragen. Men heeft om den koetzier van den postwagen gezonden, die u herwaarts heeft gebragt.

BELFORT.

Waartoe dat, zuster?

LA TOURRIERE.

Om u weder naar onze zusters te Nevers te rug te brengen; 't is voor ons reeds erg genoeg zuster Euphemia te moeten straffen.

EUPHEMIA.

Myn zuster, sta my toe u te zeggen . . .

LA TOURRIERE.

Geen woord, myn zuster; het is my verboden, u te antwoorden: hou moed; toon berouw, en hoop op de genade des Hemels.

Zy vertrekt en sluit de deur.

Z E V E N D E T O O N E E L.

EUPHEMIA, BELFORT.

BELFORT.

o Al te gedienslige zuster, gy weet niet welk een genoegen gy my verschaft, nu gy my met myne waarde Euphemia opsluit.

EUPHEMIA.

Hemel! alleen met u opgesloten! Belfort laat de eer van uwe beminde u heilig zyn.

BELFORT.

Stel u gerust, myn waarde Euphemia, ik bemin u, en de ware liefde is zo achtingswaardig als teder.

EUPHEMIA.

Hierop verlaat ik my.

BELFORT.

Ik' zal uw vertrouwen waardig zyn. Maar, zo gy my bemint, zo verheug u ten minste met my over het gelukkig misverstand 't welk ons vereenigt.

FRONTYN, *de geheime deur in den muur openende.*

Victoria! ik heb overwonnen.

Hy verschuift eene schildery, die de deur aan de zyde der Visitandines bedekte, en bevind zich in het vertrek van Euphemia en Belfort.

GREGORIE.

Gy hebt overwonnen, ik volg u.

EUPHEMIA, *de deur ziende openen, geeft een' gil.*

Hemel! wat is dat?

BELFORT.

Eene geheime deur, in den muur: en zie daar den heiligen, vader Hilarion, met den waarden Gregorie.

FRONTYN.

Gy hier, mynheer en mejuffrouw!!

EUPHEMIA, *naar de zyde der Capu-
zyne vlugtende.*

Ik hoor gerucht; het zyn de zusters: ik ben ver-
loren.

BELFORT, *haar volgende.*

Waar gaat gy, Euphemia? gy zyt onschuldig.

A G T S T E T O O N E E L.

De Vorigen, DE ABDIS, LA TOURRIERE,
TWEË ZUSTERS, DE KOETZIER, *aan
de zyde der Visitandines.*

DE ABDIS, *tegen den Koetzier.*

Kom hier, myn vriend... Is dit niet de geestelyke
dochter... (*Frontyn ziende.*) Heilige maagd! alweder die
vader Hilarion!!

LA TOURRIERE.

En ook die deugeniet Gregorie??...

DE ABDIS.

Wel hoe! wy hebben twee vrouwen opgesloten; en
vinden twee mannen weder?

DE KOETZIER, *hen herkenkende.*

Zyt gy het, myn waarde vrienden?...

DE ABDIS.

En tot vergrooting der schande kent gy elkanderen?

DE KOETZIER.

Gewis... dit is de kamerdienaar van zuster Seraphine.

DE ZUSTERS.

Hemel!

L A A T.

LAATSTE TOONEEL.

*De Vorigen, de drie Capuzynen, aan
hunne zyde.*

JEROME.

Blyft maar, eerwaarde vaders. . . . Wat zie ik? twee
zusters,

PANCRACE en AGATHON *naderende.*

Twee zusters! Is het mogelijk!!

*Belfort plaatst zich tusſchen Euphemia en
de Capuzynen.*

DE ABDIS.

De kamerdienaar van zuster Seraphine?

DE KOETZIER.

Helaas! ja, mevrouw: ik zie dat gy alles weet; zoek
myn' ondergang niet: 't is byna tegen myn' wil geweest
dat ik in uw huis een' jongeling, in plaats van eene
jonge dochter, gebragt heb.

DE ABDIS.

Wel hoe! 't is een jongeling!!

JEROME, *Euphemia naderende.*

Zy is warelyk allerlieftst.

BELFORT, *hem te rug stootende.*

Eén oogenblik, als het u gelieft.

JEROME.

De duivel, dat is eene sterke non.

DE ABDIS.

Gy zult allen gestraft worden.

FRON-

FRONTYN.

Zagt wat, mevrouw; het middel tot wederwraak is in onze handen . . . de kleine geheime deur . . .

DE ABDIS.

Welke kleine deur?

FRONTYN, *aan de deur kloppende.*

Gy veinst 'er niets van te weten . . . mynheer! mynheer Belfort.

DE ABDIS.

Mynheer Belfort! de zoon van den doctor te Nevers!

FRONTYN.

Juist.

BELFORT, *gelsid Euphemia aan de zyde der Visitandines, en Frontyn gaat tot de Capucynen.*

Kom, hier, myn waarde Euphemia.

De CAPUCYNEN en de ZUSTERS.

Hemel! eene deur van gemeenschap!

JEROME.

Maar hoe duivel komt hier deze deur?

FRONTYN, *hem de rekening overgeevende.*

Vraag dit aan uwen pater guardian, en verzoek hem de rekening van den metzelaar te betalen.

JEROME, *de rekening aannemende.*

Laat ons dit terstond aan alle de broeders bekend maken.

De Capuzynen vertrekken, en Frontyn gaat weder naar de Visitandines.

Geen exemplaren zullen voor echt erkend worden,
dan die door den Secretaris van den Nationalen Stads
Schouwburg onderteekend zijn.

W. J. Zaretkorn,

